

Țefania - Comentarii E. P. Vedder Jr.

Cuvântul Domnului care a fost către Țefania... Voi șterge cu desăvârșire totul de pe fața pământului, zice Domnul. Voi nimici pe om și pe animal, voi nimici păsările cerurilor și peștii mării, și pietrele de poticnire împreună cu cei răi; și voi nimici omenirea de pe fața pământului, zice Domnul. Și Îmi voi întinde mâna asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului. Țefania 1.1-4

În zilele lui Iosia, ale ultimului împărat temător de Dumnezeu din Iuda, profetul Țefania a profețit că va veni o judecată aspră. Dar această judecată nu avea să vină în timpul vieții lui Iosia; Dumnezeu i-a spus că ochii lui nu vor vedea aceasta (2 Cronici 34.28), pentru că avea o inimă blândă și se umilise când i-a fost citită Cartea Legii.

Țefania vorbește despre nimicire totală, care ne aduce aminte de zilele lui Noe, când Dumnezeu a făcut aceasta prin potop. În concordanță cu principiul divin enunțat atât în Vechiul cât și în Noul Testament, judecata trebuie să înceapă cu casa lui Dumnezeu (Ezechiel 9.6, 1 Petru 4.17). Țefania vorbește despre judecata asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului în capitolul 1, înainte de a merge la capitolul 2, unde vorbește despre judecata lui Dumnezeu asupra națiunilor vecine. Capitolul 3 se întoarce la lucrarea lui Dumnezeu cu poporul Său, explicând modul în care S-a purtat față de ei și continuând a le împărtăși planurile Sale pentru binecuvântarea lor finală. Profețiile lui Țefania au fost împlinite doar parțial, împlinirea lor completă urmând să aibă loc în ziua de apoi, cum de altfel este cazul cu multe alte profeții. Judecata Necazului celui Mare va fi severă asupra Israelului apostat, cât și asupra vecinilor săi netrebniți. Ca parte din popor, și rămășița va simți mâna lui Dumnezeu în judecată, înainte de a se bucura de binecuvântarea plănuită de Dumnezeu în împărăția pe care Iahve, adevăratul Împărat al lui Israel, o va instaura.

Și voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și sărac; și își vor pune încrederea în Numele Domnului. Rămășița lui Israel nu va lucra nedreptate, nici nu va vorbi minciuni, nici nu se va găsi în gura lor o limbă înșelătoare; ci ei vor paște și se vor culca și nimeni nu-i va înspăimânta... În ziua aceea se va zice Ierusalimului: „Nu te teme!”, Sionului: „Să nu-ți slăbească mâinile!” Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău ca un viteaz care va salva; El Se va bucura de tine cu bucurie: va tăcea în dragostea Lui, Se va veseli de tine cu cântare de bucurie. Țefania 3.12,13,16,17

Ce cumplită va fi ziua aceea pentru oamenii caracterizați mai devreme în acest capitol ca rebeli, care nu primeau corectarea și ale căror fapte erau cu totul corupte! Prinții, judecătorii, profeții și preoții erau cu toții netrebniți. Dar chiar dacă El trebuie să folosească „dragostea aspră” a celei mai severe judecăți, Dumnezeu tot Își va aduce la îndeplinire scopurile Sale de har; El nu va fi împiedicat de păcatul omului. Va veni ziua când Israel nu va mai gusta răul, când israeliții vor fi o laudă și un nume în toate națiunile unde au fost dați de rușine, printre toate popoarele pământului.

Dar acea zi va fi minunată nu numai pentru Israel. Și inima iubitoare a lui Dumnezeu își va găsi odihna. „Tatăl Meu lucrează și Eu de asemenea lucrez” sunt cuvintele Domnului nostru binecuvântat pe care le-a spus vrăjmașilor Lui când căutau să-L omoare (Ioan 5.17). Numai o dată, la începutul istoriei lumii, citim despre Dumnezeu că S-a odihnit după lucrarea pe care a făcut-o. Păcatul însă a stricat odihna de atunci. Aici, în Țefania, vedem că Dumnezeu Își va împlini scopurile Sale de dragoste. El Se va odihni în dragostea Sa, Se va bucura de Ierusalim cu cântări.

Ce zi glorioasă va fi aceea, nu numai pentru Israel, ci și pentru Dumnezeu! Dar, înainte ca toate acestea să aibă loc, noi vom fi prezentați fără vină înaintea gloriei Sale (Iuda 24).